

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211532
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817211532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951 proti žalovanej S. C., nar. X.X.XXXX, bytom G., A. XX, o zaplatenie 593,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15Csp/125/2017-266 zo dňa 23. novembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal od žalovanej zaplatenia 593,42 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne od 07.06.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že strany uzavreli zmluvu, na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol bankový účet a bol oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov. Žalovaná bola povinná mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. V dôsledku porušenia tejto povinnosti sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnala ani po tom, čo žalobca vykonal internú účtovnú transakciu dňa 6.6.2017. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 9.10.2006 uzavreli strany zmluvu o spoluprácu pri poskytovaní bankových produktov a služieb podľa § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, obsahom ktorej bolo zriadenie rastového osobného účtu č.1823192001/5600. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky, ktoré sa zaviazala žalovaná v čl. VII. Záverečné ustanovenia dodržiavať. Z priložených výpisov z účtu žalovanej od zriadenia účtu vyplýva prehľad jednotlivých operácií na účte, debetné a kreditné operácie, účtovanie poplatkov za vedenie účtu a iné. S poukazom na skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe a povahu uplatneného nároku súd do dôvodov tohto rozhodnutia uvádza len zistenia z výpisov účtu za obdobie, ktoré je významné pre rozhodnutie súdu. Z výpisu č. 4 za rok marec 2013 vyplýva stav na účte žalovanej ku dňu 28.3. 2013 v sume 78,81 eur a stav na konci mesiaca - 5,21 eur, pričom boli zúčtované kreditné položky a debetné položky a v rámci nich výbery, splátka úveru, splátka úroku, poplatky za vedenie účtov a iné. Takéto operácie boli na účte žalovanej aj za nasledujúce mesiace, pričom žalovaná každým mesiacom mínusový stav na účte prehlbovala, boli vykonávané splátky úveru, úroku a na účte bola vždy aj kreditná operácia v sume 292,11 eur. Súčasťou výpisov bola aj informácia o povolenom prečerpaní na účte napríklad za mesiac máj 2013 v sume 580,- eur. Posledná kreditná operácia na účte žalovanej - vklad v hotovosti bol v mesiaci júl 2014 v sume 285,- eur, v nasledujúcich mesiacoch neboli na účte kreditné operácie, na účte sa účtovali len debetné operácie - poplatky za upomienky, za oznámenie o nevykonanej platbe,

úroky a mesačné poplatky za vedenie účtu. Z tohto dôvodu sa stav na účte navyšoval o mínusový zostatok v každom jednotlivom mesiaci, pričom nepravidelné kreditné položky len mierne tento stav znižovali. Ku dňu 28.4.2017 bol stav na účte - 562,18 eur a ku koncu mesiaca máj 2017 v sume - 586,14 eur. Za mesiac jún 2017 bol zúčtovaný úrok a poplatok za vedenie účtu a dňa 6.6.2017 bola zúčtovaná transakcia - bezhotovostný prevod prevedenie dlhu klienta v sume 593,42 eur. Z výpisu z účtu za mesiac júl 2014 vyplýva, že výška limitu povoleného prečerpania je od 1.10.2012 v sume 100,- eur a z výpisu za mesiac august 2014 vyplýva, že výška limitu povoleného prečerpania platná od 1.8.2014 je 0,- eur. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a uvedených ustanovení zákona súd žalobu zamietol z viacerých dôvodov. Žalobca v žalobe odvíjal žalovaný nárok od uzavretej zmluvy o bežnom účte a porušení zmluvných povinností žalovanou mat' na účte dostatok finančných prostriedkov. Je nepochybné, že svojou povahou išlo o zmluvu o bežnom účte v zmysle § 708 Obchodného zákonníka, žalobca je bankou a žalovaná konala pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba. Ide teda zároveň aj o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl., ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná nekonala v rámci plnenia pracovných alebo podnikateľských povinností. Okrem ustanovení Obchodného zákonníka a zmluvných dojednaní teda dopadá na daný vzťah aj právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu v dôsledku porušení povinností žalovanou mat' dostatok finančných prostriedkov na účte sa dostala do nepovoleného prečerpania a zostala dlhovať žalovanú sumu. Z predloženej zmluvy o bežnom účte nevyplýva dojednanie povoleného a ani nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte. Len z jednotlivých výpisov vyplýva, že banka udáva výšku povoleného prečerpania v sume 100,- eur, resp. v inej sume a následne od augusta 2014 v sume 0,- eur. Žalobca predložil len zmluvu o spolupráci, ktorou bol zriadený bežný účet, žiadny dôkaz o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní a o nepovolenom prečerpaní a jeho podmienkach nepredložil. S poukazom na uvedené podľa súdu žalobca v prvom rade nepreukázal opodstatnenosť žalovanej pohľadávky, a to z čoho konkrétne pozostáva, či ide o skutočne vyčerpané finančné prostriedky a ak áno na základe akého platne dohodnutého zmluvného vzťahu, resp. či ide len o príslušenstvo k pohľadávke, t.j. úroky, poplatky a podobne. Žalobca nemôže požadovať, aby bol súd povinný uvedené vyvodzovať z priložených výpisov z bankového účtu, čomu zodpovedá aj § 132 ods. 2 CSP. I keď žalobca uvádza, že žalovanej bolo poskytnuté povolené prečerpanie, žalobca nepreukázal, že takýto úverový vzťah vznikol platne, za splnenia podmienok upravených v zákone o spotrebiteľských úveroch /§ 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v platnom znení, resp. podľa zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch/. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. Žalovaná pohľadávka nemôže predstavovať ani tzv. plnenie z nepovoleného prečerpania. Podľa čl. 3.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s. bolo povinnosťou žalovanej ako klienta mat' na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Z písomného vyjadrenia žalobcu a predložených výpisov z účtu vyplýva, že žalovaná bola od roku 2012 na svojom účte v mínusovom stave, posledná kreditná operácia bola zaznamenaná dňa 30.4.2013, čo vyplýva z výpisu z účtu, následne neboli pripísané žiadne kreditné položky, od tohto obdobia účtoval žalobca na účte len úroky, mesačné poplatky za vedenie účtu a ďalšie poplatky. V zmysle čl. 3.12 VOP môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu, pričom ide o automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane, pričom výšku sadzby môže banka znížiť alebo zvýšiť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nepovolené prečerpanie je zmluvné dojednanie, ktoré je jednostranne určené a nadstavené bankou. Nemohlo ísť o žiadne obojstranne dohodnuté plnenie už i s ohľadom na to, že je obsiahnuté vo VOP, kde si banka jednostranne stanovuje možnosť prekračovať bežný účet klienta bez akéhokoľvek časového obmedzenia. Nejde o individuálne dojednanie, pretože žalovaná s určitosťou nemala možnosť ovplyvniť jeho obsah. Súd považuje uvedené zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to z viacerých dôvodov. Banke uvedený režim dovoľuje bez vôle majiteľa účtu poskytovať mu aj nedojednané prekročenie finančného stavu na účte, aj to aj po dlhší čas. Banka aj v takomto stave, keď na účte nie sú žiadne finančné prostriedky si zabezpečuje právo na úroky a rôzne poplatky, ktoré následne ďalej úročí úrokom 28% tak, ako je to pri povolenom prečerpaní, teda zmluvne dojednanom prečerpaní finančných prostriedkov. Banka má podľa tohto ustanovenia dokonca možnosť úrok aj zvýšiť. Uvedená praktika banky nemôže požívať právnu ochranu, pretože je výrazne

v neprospech spotrebiteľa a zabezpečuje len záujmy banky. Pokiaľ má banka aj pri nepovolenom prečerpaní finančných prostriedkov zachované rovnaké právo na úroky /dokonca i vyššie/, právo na poplatky a iné plnenia podľa vnútorných predpisov banky, bolo by potom bez významu, či sa povolené prečerpanie zmluvne dojedná alebo nie. Pri zmluvnom dojednaní však spotrebiteľ osobitne s bankou dojednáva podmienky prečerpania finančných prostriedkov na účte, úročenie a predovšetkým je informovaný a má vedomosť o tom, že banka mu poskytuje v podstate úver, tak ako to predpokladá § 710 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uvedené preto súd nepriznal žalobcovi plnenie z titulu nepovoleného prečerpania, pretože evidentne celý nárok žalobcu vyplýva z takéhoto prečerpania, ktoré uplatnil žalobca v žalovanej úverovej istine a následne aj ako príslušenstvo 28% od celej žalovanej sumy až do zaplataenia. Nie je možné prehladať i to, že banka si uzavretím a ukončením vedenia účtu uplatňuje ďalšie úročenie zo sumy, ktorá je tvorená aj úrokom, t.j. banka požaduje úrok z úrokov, čo je neprijateľné, pretože ide o duplicitnú sankciu dlžníka. Súd však konštatuje, že žalobca v konaní ani nepreukázal platné dojednanie povoleného prečerpania a úverového limitu. Bez ohľadu na uvedené, súd uzatvoril, že pohľadávka žalobcu je premlčaná a k zamietnutiu žaloby by použitím § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v platnom znení došlo i z tohto dôvodu. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 262 ods. 1 v spojitosti s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /CSP/ s tým, že v konaní bola úspešná žalovaná, trovy konania jej však preukázateľne nevznikli a preto súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že pokiaľ súd považoval jeho žalobný návrh za neúplný, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p., k čomu však nedošlo. Keďže súd prvého stupňa rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania, vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie súdu vo veci samej bez úplného a určitého návrhu na začatie konania, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, pretože takýmto rozhodnutím bolo žalobcovi v konaní odopreté právo na ochranu jeho oprávneného nároku, uplatneného návrhom na začatie konania. Ďalej sa žalobca vyjadril k opodstatnenosti účtovania poplatkov na ťarchu účtu žalovanej. Tu poukázal na to, že podľa § 31 ods. 2, 4 zákona o platobných službách neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Žalobca potom poukázal aj na najnovšiu judikatúru Súdneho dvora, konkrétne na rozsudok súdneho dvora vo veci Home Credit Slovakia, a.s. vs. Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V tomto zmysle žalobca oprávnene poplatky uvádzal v Sadzovníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok a takto aj súčasťou zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovanou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /CSP/ v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

6. V preskúmvanej veci, vychádzajúc z obsahu podanej žaloby žalobcu, sa žalobca domáhal od žalovanej zaplataenia 593,42 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 593,42 eur od 07.06.2017 do zaplataenia. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej písomnej zmluvy

zriadil a viedol účet žalovanej, na ktorom táto mala zmluvnú povinnosť mať dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úverov, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaná túto povinnosť porušila a na účte sa dostala do nepovoleného prečerpania v sume žalovanej istiny a tento dlh ani na výzvu žalobcu nevyrovnala. V súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami je potom žalovaná povinná po dobu nepovoleného prečerpania platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní úveru“.

7. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie z výpisu z účtu žalovanej zistil, že v mesiaci marec 2013 bol ku dňu 28.3. 2013 stav na účte žalovanej v sume 78,81 eur a na konci mesiaca - 5,21 eur, pričom boli zúčtované kreditné položky a debetné položky a v rámci nich výbery, splátka úveru, splátka úroku, poplatky za vedenie účtov a iné. Takéto operácie boli na účte žalovanej aj za nasledujúce mesiace, pričom žalovaná každým mesiacom mínusový stav na účte prehľbovala, boli vykonávané splátky úveru, úroku a na účte bola vždy aj kreditná operácia v sume 292,11 eur. Posledná kreditná operácia na účte žalovanej - vklad v hotovosti bol v mesiaci júl 2014 v sume 285,- eur, v nasledujúcich mesiacoch neboli na účte kreditné operácie, na účte sa účtovali len debetné operácie - poplatky za upomienky, za oznámenie o nevykonanej platbe, úroky a mesačné poplatky za vedenie účtu. Z tohto dôvodu sa stav na účte navyšoval o mínusový zostatok v každom jednotlivom mesiaci, pričom nepravidelné kreditné položky len mierne tento stav znižovali. Ku dňu 28.4.2017 bol stav na účte - 562,18 eur a ku koncu mesiaca máj 2017 v sume - 586,14 eur. Za mesiac jún 2017 bol zúčtovaný úrok a poplatok za vedenie účtu a dňa 6.6.2017 bola zúčtovaná transakcia - bezhotovostný prevod prevedenie dlhu klienta v sume 593,42 eur.

8. Odvolací súd nutne súhlasí so súdom prvej inštancie, že žalobca nešpecifikoval z čoho konkrétne žalovaná suma 593,42 eur pozostáva, či ide o skutočne vyčerpané finančné prostriedky a ak áno na základe akého platne dohodnutého zmluvného vzťahu, resp. či ide len o príslušenstvo k pohľadávke, t.j. úroky, poplatky a podobne. Z výpisov z účtu žalovanej je pritom zrejmé, že debetné pohyby na účte žalovanej boli tvorené splátkami úveru a úrokov, poplatkami za účet, za balík služieb, úrokmi a podobne. Žalobca pritom vo svojej žalobe tieto skutočnosti nijako nezohľadnil, neuviedol špecifikáciu žalovanej sumy, na základe čoho účtoval na ťarchu účtu žalovanej splátky úveru a úrokov, poplatky za účet a balík služieb, úroky /pri nich neuviedol z akej istiny boli úroky počítané, ktorého dňa došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov, koľko rokov, mesiacov a dní boli peňažné prostriedky dlžníkovi poskytnuté, akú úrokovú sadzbu použil žalobca pri výpočte výšky úroku/. Konajúci súd tak nemal možnosť uplatnenú sumu podrobiť súdnej kontrole a posúdiť opodstatnenosť žalobných nárokov žalobcu.

9. Odvolacia námietka žalobcu spočívajúca v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil žalobný návrh ako neúplný, bolo jeho povinnosťou odstrániť vady konania v zmysle § 129 CSP výzvou, je nedôvodná. Žaloba žalobcu spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 131 a nasl. CSP, keď žalobca presne a jasne špecifikoval akú povinnosť požaduje žalovanej uložiť a aj opísal rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých túto povinnosť požaduje žalovanej uložiť. Žalobca presne uviedol akú zmluvu a kedy so žalovanou uzatvoril, aký konkrétny bankový účet pre ňu otvoril a aká bola ku konkrétnemu dňu konkrétna suma nepovoleného debetného zostatku na tomto účte. Z hľadiska svojho obsahu bola tak žaloba žalobcu spôsobilá na prejednanie a rozhodnutie v civilnom sporovom konaní, pretože obsahovala dostatok skutočností potrebných na vymedzenie uplatneného nároku žalobcu /z hľadiska procesnoprávneho - prekážka veci rozhodnutej, prekážka skôr začatého konania, viazanosť súdu žalobou žalobcu, i z hľadiska hmotnoprávneho - premlčanie / a to napriek tomu, že sa nakoniec po vykonanom dokazovaní a posúdení veci ukázalo, že žalobca v žalobe neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, od ktorých odvodzoval svoje uplatnené právo a práve ich absencia viedla k zamietnutiu jeho žaloby.

10. Vychádzajúc z čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. V zmysle § 149 až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, tieto skutkové tvrdenia ako aj návrhy na vykonanie dôkazov o nich sú prostriedkami procesného útoku, resp. obrany a ako také musia byť stranami sporu uplatnené včas, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Z uvedeného vyplýva, že medzi základné povinnosti strán sporu teda patrí v konaní povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkazná povinnosť. Dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení je vynesenie nepriaznivého rozsudku. Z okruhu tvrdených skutočností žalobca vyvodzuje svoj nárok, pričom samotným tvrdením určuje aj predmet dokazovania, ktorého pravdivosť zisťuje súd z označených dôkazov. Súd teda iba usmerňuje konanie v tom smere, že skúma pravdivosť tvrdených skutočností k uplatňovanému nároku,

hodnovernosť označených dôkazov k tvrdeným skutočnostiam a na záver vyhodnotí, či sa označenými dôkazmi tvrdené skutočnosti aj preukázali.

11. Preskúmaním veci odvolací súd dospel v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobca v spore neuniesol svoju povinnosť tvrdenia v súvislosti s povinnosťou, ktorú požadoval uložiť žalovanej. V podanej žalobe ani neskôr v priebehu sporu žalobca neuviedol, čo tvorí požadovanú sumu 593,42 eur, ktorá má byť nepovoleným prečerpaním na účte žalovanej. Zo žalobcových tvrdení nie je zrejmé, či je táto suma tvorená výbermi žalovanej z účtu alebo realizáciou jej príkazov na úhrady z účtu, či nejakými poplatkami a podobne. Absencia uvedených rozhodujúcich skutočností znamená, že konajúci súd uplatnenú sumu 593,42 eur nemohol podrobiť súdnej kontrole a nemohol tak dospieť k záveru, či žalobca skutočne právo na ich zaplatenie od žalovanej má alebo nie.

12. Súd prvej inštancie nemal žiaden relevantný dôvod sám zisťovať na základe akých skutočností (žalobcom v spore netvrdených), kedy, v akej výške a na základe čoho debet na účte žalovanej vznikol. Povinnosť tvrdenia v tomto smere v celom rozsahu zaťažovala žalobcu a bola to v celom rozsahu jeho nečinnosť, ktorá v dôsledku nesplnenia si zákonnej povinnosti tvrdenia, mala za následok v jeho neprospech vydané rozhodnutie súdu prvej inštancie. Tu je podstatné poukázať aj na skutočnosť, že v zmysle §132 ods. 2 CSP strana nemôže opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy. To znamená, že strana svoju povinnosť tvrdenia nemôže splniť tým, že len uvedie, že dôvodnosť uplatneného nároku vyplýva z predložených, resp. označených dôkazov.

13. Pokiaľ si teda žalobca v spore nesplnil svoje povinnosti, tu povinnosť tvrdenia, ide na jeho ťarchu neúspech v spore a v žiadnom prípade to nemôže viesť k záveru o porušení práva žalobcu na súdnu ochranu vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl.46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe týchto záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).